

Ali Babacan- 3 Haziran 2026 Grup Toplantısı

Kıymetli Genel Başkanlarımız,

DEVA Partisi'nin, Gelecek Partisi'nin ve Saadet Partisi'nin değerli yöneticileri,
milletvekilllerimiz,

Kıymetli teşkilat mensuplarımız,

Sivil toplum kuruluşlarının ve meslek örgütlerinin kıymetli temsilcileri,

Kıymetli basın mensupları,

Ekranları başında ve şu anda bizi bu salonda takip etmekte olan değerli
misafirlerimiz,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor,

Yeni Yol Grup'unun haftalık toplantısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz
diyorum.

Sözlerimin hemen başında, geride bıraktığımız Mübarek Kurban Bayramınızı
bir kez daha tebrik ediyorum.

Allah nice bayramlara sağlıklı, huzurla kavuştursun diyorum.

Değerli Arkadaşlar,

Bu bayram millet olarak ne yazık ki boynumuz bükük kaldı.

Çünkü milyonlarca vatandaşımız, bayram sevincini maalesef gönlünce
gerçekleşemedi.

Emeklimiz, asgari ücretlimiz yine ince hesaplar yapmak zorunda kaldılar.

Çalışanlarımız, geçim derdini ne yazık ki bir kenara bırakamadı.

Bayram sofraları, pek çok evde, ekonomik sıkıntıların gölgesinde kuruldu.

Esnafımız beklediği hareketliliği göremedi.

Kurban pazarlarında satışlar arzu edilen miktarlara ulaşmadı.

Hayvancılıkla uğraşan vatandaşlarımız arzu ettiği geliri, satışı elde edemedi.

Ülkemizde zaten hayvancılıkla ilgili sıkıntılar büyük.

Gittikçe de büyüyor ve ülkemiz her yıl daha çok et ithalatına, canlı hayvan ithalatına bağımlı hale geliyor.

Ama bu kurban bayramları da herhalde bu sıkıntıların en açık bir şekilde tezahür ettiği, insanların bizzat yaşadığı, gördüğü günler haline geliyor.

Mesele sadece hayvancılıkta değil.

Dün biliyorsunuz buğday ve arpa alım fiyatları açıklandı.

Buğdayda alım fiyatı 16,50 lira, artış oranı %22.

Arpada alım fiyatı 12,75 kuruş, artış oranı %16

Bakın dikkatinizi çekiyorum, en son açıklanan, TÜİK'in açıkladığı tarımsal girdilerle ilgili enflasyon rakamı -ki TÜİK bu- %35.

Pek çok çiftçimiz %70'e varan maliyet artışlarından şikayetçi. Ancak verilen artış buğdayda %22, arpada %16.

Özetle, dünkü taban fiyatı ilanı, aslında çiftçimizi enflasyona ezilmenin ilanındır, başka bir şey değildir.

Ve arkadaşlar, defalarca söylüyorum, uyarıyorum. Gençler artık tarımdan, topraktan kopuyor.

Şu anda ÇKS sistemine kayıtlı çiftçilerimizin yaş ortalaması 57. Bu ortalama.

Bu ne demek? Artık tarımda, toprakta genç yok demek.

Gençlerin tarımda, toprakta, hayvancılıkta olmaması demek, yarın tarımın, hayvancılığın ülkemizden Allah korusun tamamen yok olması demek.

Acilen tedbir alınmazsa, acilen gerekli destek sistemleri kurulmazsa bu ülke inanın her geçen yıl, her geçen yıl gittikçe dışarıya daha fazla bağımlı hale

gelecek ve bu gıda güvenliği meselesi ülkemizin milli güvenlik meselesi haline gelecek.

Darda olunca, zorda olunca dışarıdan eğer gözlerimiz buğday dolu gemilere takılıyorsa işte bu gıda güvenliği meselesi artık ülkenin milli güvenlik meselesi haline gelecek demektir.

Asgari ücretlerimize bakıyoruz.

Evet, enflasyon ayın beşinde açıklanacak ama TÜRK-İŞ açlık sınırını açıkladı biliyorsunuz.

Mayıs sonu itibarıyla açlık sınırı 35.174 liraya çıktı.

Yani dört kişilik bir ailenin sadece gıda alışverişi için bir ayda harcaması gereken rakam 35.174 lira.

Oysa asgari ücret çakıldı 28 bin lira.

1 Ocak'ta çaktılar 28 bine hala orada duruyor.

İTO'ya ilk beş aylık İstanbul enflasyonunu açıkladı sadece beş ayda yüzde 18.

Asgari ücret çakıldı 28.000 lira.

Merkez Bankası yıl sonu enflasyon beklentisini de yükseltti.

Yaklaşık 10 puanlık bir beklenti güncellemesi geldi ama asgari ücret çakıldı 28.000 lira.

Bakın yılbaşında ne dediler, "biz asgari ücreti beklenen enflasyona göre artırıyoruz" dediler.

E beklediğiniz enflasyon arttı? 10 puan arttı.

Beklenen enflasyon merkez bankası tarafından 10 puan artırıldığı anda değil bugün değil 1 Temmuz, 1 Ocak'tan itibaren bütün asgari ücretlilerin yüzde 10 alacağı oldu.

Sadece beklenen enflasyonun değişmesi sebebiyle.

Belli ki 6 ayın sonunda enflasyon %20 civarı gerçekleşecek.

Bırakın yıl sonunu, "yıl sonunda 20'nin altına düşeceğiz" diyorlardı, ilk ayda yüzde 20'lik bir enflasyon gerçekleşecek.

Hep söyledim, söylemeye de devam ediyorum:

1 Temmuz'da asgari ücrete ara zam şarttır.

İlk altı ayında oluşan %20 enflasyon asgari ücretlimizin suçu değildir. Sebebi asgari ücrette değildir.

Bunun sebebi ülkeyi yönetenlerdir.

Asgari ücrete 1 Temmuz'da ara zammı vermemek bir kul hakkıdır, hak gaspıdır.

Bugün besicimiz de, çiftçimiz de, emeklimiz de, asgari ücretlimiz de yarınlarından endişe duyuyor.

İşte bizim itirazımız buna.

Ülkemiz büyük bir ülke, güçlü bir ülke.

Düzgün yönetildiğinde her türlü sorunları aşacak potansiyele sahip bir ülke.

Kaynaklarımız var, çalışkan insanlarımız var, topraklarımız var.

Ve tam da jeopolitik meselelerin, konuların tam da göbeğinde, ortasında çok kıymetli bir konumumuz var.

Eksik olan ne Türkiye'de?

Eksik olan; işini bilen, dürüst ve ehil bir yönetim anlayışı.

İnanın başka bir şey değil. Ve olacak.

Bakın daha yeni yaşadığımız, hemen 1 Mayıs'tan önce yaşadığımız mesele.

Maden işçilerimizin Kurtuluş Parkı'ndaki haklı eylemini hatırlıyorsunuz.

Tam 8-9 gün kimse kılını kımıldatmadı.

İnsanlar orada açlık grevine başladılar, sadece ve sadece hakkını istediler.

Fakat öyle bir yönetim sistemi var ki şu anda, cumhurbaşkanı eğer parmağını oynatmıyorsa hiç kimse kılını kımıldatmıyor, sadece izliyor.

Genel müdürün çözeceği bir sorun cumhurbaşkanından talimat gelmeyince çözülemedi.

Ne zaman gözdüler 28 nisanda.

Niye? 1 Mayıs geliyor ya, 1 mayısta zaten meydanlar hareketlenecek ya, bu doğal hak talebiyle meydan hareketlenmesini çakıştırmak istemediler "tamam" dediler, "ne istiyorsanız yapacağız" dediler ve bir anlaşma protokolü yapıldı ve 7 maddede ödeme sıraladılar ve "bunu en geç 15 mayısta ödeyeceğiz" dediler.

"7 kalemin tamamını 15 Mayıs'ta ödeyeceğiz" dediler.

15 Mayıs geçti, 31 Mayıs geçti, geldik bugün 3 Haziran, 7 kalem ödemenin sadece 1'i yapılmış durumda.

Üstelik o anlaşma protokolünde bir garantörlük maddesi var.

Bakın dikkat edin garantörlük, kefalet maddesi var, kefillik maddesi var.

Diyor ki; "şu şu bakanlıklar bunun garantörüdür" diyor.

Arkadaş, sen diyebilirsin ki "bu özel sektörle çalışan arasındaki mesele, bana ne." Öyle demiyor, "ben çözdüm yapacağım" diyor, gereken de buydu; hak gaspı, hak ihlali varsa mutlaka devlet, adalet devreye girmelidir.

Ama 15 Mayıs geliyor geçiyor, hani nerde devleti yönetenler, hani nerede garantörlük? Buharlaşmış durumda.

Şimdi yeniden Ankara'ya yürümek istiyorlar, yeniden hak talebinde bulunuyorlar ve biz onların sonuna kadar yanında olacağız.

Hak ettiklerinin ellerine, banka hesaplarına teslim edilmesi için de sürecin takipçisi olacağız.

Değerli Arkadaşlar,

Ülkemizde insanlar belli bir yaşam standardını, belli bir yaşam düzeyini belki tutturma mücadelesini veriyorlar ama bunu verirken de borçlar hızla yükseliyor.

Merkez Bankası'nın yayımladığı Finansal İstikrar Raporu'nda 2026'nın 31 Mart tarihindeki en son o tarih itibariyle rapor açıklandı, bir önceki yılın aynı

tarihine göre vatandaşımızın bankalara olan borcu, sadece finansal borcu yüzde 50'nin üzerinde artmış durumda ve 6 trilyon 636 milyar liraya ulaşmış durumda.

Bakın enflasyon yüzde 30'larda, ama vatandaşımızın bankalara olan borcundaki artış yüzde 50'nin üzerinde.

Bu ne demek? İnsanlar kazandığından daha fazla harcıyor demek.

Bu ne demek? Ailesini geçindirmek için borçlanıyor, gelirinden daha fazla harcamak durumunda kalıyor ki en azından mutfağına buzdolabına gıda girebilsin diye.

Bu bir tercih değil arkadaşlar.

Vatandaşlarımızın şu anda, hele hele bu kadar yüksek faiz ortamında hızla borçlanması bir tercih değil, bu bir mecburiyet.

Elde olmayınca, avuçta olmayınca cepte de kredi kartı olunca ne yapıyor? "Çek".

Bu zorunluluk haline gelmiş bir yaşam tarzı.

Gerçekten çok yazık ve gerçekten ortada çok büyük bir gelir refah sorunu var.

Ama hükümet ne diyor? "Ekonomimiz büyüyor" diyor.

Açıkladılar pazartesi günü. Dediler ki "ekonomimiz büyüdü."

Ne kadar büyüdü? %2,5 büyüdü.

Peki bu %2,5 büyüme beklentinin altında mı? Altında.

Kendi hedeflerinin altında mı? Altında.

Ama dikkat edin bu %2,5 büyüme geçen senenin aynı dönemine göre bir %2,5 büyüme.

Bir önceki çeyreğe göre baktığınızda büyüme sadece %0,1.

Bakın eğer bir ülkenin ekonomisi bir çeyrekte diğer çeyreğe büyümüyorsa bunun adı arkadaşlar "durgunluktur."

Eğer Türkiye ekonomisi bir çeyrek daha aynı şeyi yaşarsa, yani durgunluk yaşarsa, bunun adı tam anlamıyla adı konulmuş bir “resesyon” olur.

Ve bu büyüme %2,5, Geçen senenin aynı dönemine göre olan %2,5, Şöyle bir kompozisyona baktığımızda “kim büyümüş, ne kadar büyümüş?” diye baktığımızda gerçekten kompozisyon berbat.

Sanayide bırakın büyümeyi küçülme var.

Toplamda “ekonomide büyüme” diyorlar %2,5, ama sanayinin içine baktığımızda daralma var.

Mal ve hizmet ihracatına baktığımızda daralma tam %12.

Bakın ekonominin can damarı olması gereken sanayi, üretim, ihracat “eksi”de.

Sabit sermaye yatırımlarındaki büyüme ise sadece %3 civarında görünüyor. Eğer bu açıklananlar tabii doğruysa.

Türkiye gibi genç nüfuslu bir ekonominin ihtiyaç duyduğu yatırım temposunun çok daha gerisinde bir rakamdır bu.

Özetle, yoksulluğu azaltmayan, gençlerin işsizlik sorununa hiçbir çözüm getirmeyen, yetersiz, düşük kaliteli, sürdürülebilir olmayan, sadece bir istatistikten ibaret büyüme söz konusu Türkiye’de.

Türkiye'nin ihtiyacı rakamsal bir büyüme değil; Türkiye'nin ihtiyacı üretimi, yatırımı, ihracatı arttırmak ve Türkiye'nin ihtiyacı vatandaşın refahını büyütme.

Ortada “büyüme” olarak sunulan tablo, üretime dayanmayan, kırılgan ve son derece dengesiz bir yapıya sahiptir.

Çünkü eğer sanayi küçülüyorsa, üretim geriliyorsa, ihracat düşüyorsa o zaman sorulması gereken bir soru var:

Peki bu büyüme kime yarıyor? Kim büyümüş?

İktidar, yanı başında duran ve milletin emeğini sömüren menfaat şebekelerini büyütmüş.

İktidar faiz alan, yüksek faizi kendi hanesine gelir olarak yazan herkesi büyütmüş.

Üretici yerine aracıya yarayan, emekçi yerine ayrıcalıklı gruplara yarayan, vatandaş yerine belirli çevrelere yarayan, bir düzen kurmuş aslında iktidar.

Çalışan kaybetmiş, üreten kaybetmiş, kazanan ise bir avuç menfaat şebekesi.

İşte biz bunun karşısındayız.

Çünkü biz, bir avuç ayrıcalıklı grubun değil, bu ülkenin alın teri döken milyonlarının yanındayız.

Ekonomi; belli çevrelerin zenginleşme aracı olamaz.

Bu olsa olsa ekonomi değil vicdansızlıktır, adaletsizliktir.

Milletin cebindekini, rızası olmadan belirli çıkar gruplarına aktaran bu düzenin adı da ekonomi olamaz.

Değerli Arkadaşlar,

Ekonomik anlamda fakirleşiyoruz ama, aynı zamanda, adalette, demokraside günden güne fakirleşiyor

Görüyorsunuz;

Bir kararnameyle önce bir üniversite kapatılıyor, hemen iki gün sonra bir başka kararnameyle yeniden açılıyor.

Böyle bir sisteme yönetim sistemi falan denmez arkadaşlar.

Buna ancak "keyfilik" denir, buna ancak "vurdumduymazlık" denir.

Bir açıklama da izahat da yok. Denir ki; "şu şu sebepten kapattık"

Denir ki; "Ya pardon yanlış yapmışız, şöyle biri geldi yeni elimizde bilgi var, bu sebeple de açıyoruz".

Hiçbir şey yok.

"Canım istedi kapattım canım istedi açtım."

Böyle bir düzen olamaz.

Güvenin olmadığı, adaletin olmadığı, öngörünün olmadığı bir düzende ekonomi büyümmez, refah artmaz.

Bu kadar önemli kararlar, on binlerce insanı ilgilendiren kararlar bir gecede bir kişinin imzasıyla alınamaz.

Gerçek demokrasi; hukukun üstünlüğüdür, gerçek demokrasi kuralların herkese eşit uygulanmasıdır, gerçek demokrasi vatandaşın kendini hukuki güvende hissettiği bir yönetim şeklidir.

Eğer bu alanlarda zayıflama varsa, ekonomik sorunlar da gittikçe derinleşir, toplumsal güven zedelenir.

Bir yanda geçim derdi artan milyonlar, diğer yanda karar alma süreçlerine olan güvenin azalması...

Gerçekten bunlar birbirinden bağımsız şeyler değil.

Şu anda ülkenin yaşadığı ekonomik sorunların tamamının sebebi işte bu keyfiliktir.

Bu kötü yönetimdir.

Bakın arkadaşlar,

Dün Sayıştay'ın 164. Kuruluş yıldönümüydü.

Önemli bir kurumdur.

Unutmayalım, Sayıştay şu anda çatısı altında olduğumuz yüce meclis adına denetim yapar.

Bu kuruluş yıldönümünde Sayın Erdoğan ne demiş? Şöyle söylediklerini bir okumak istiyorum size:

"Kamuda hesap verme sorumluluğu ile mali şeffaflığa katkı sağlamak üzere denetim, yargı ve rehberlik faaliyetlerini yürüten Sayıştay'ımızı tebrik ediyorum.

Kamu malında 86 milyon vatandaşımızın her birinin hakkı vardır. Garip gurebanın, tüyü bitmemiş yetim ve öksüzün payı vardır. Beytülmal aynı zamanda gelecek kuşakların bizlere emanetidir. Makamı, unvanı, mevkii ne olursa olsun kamuda görevli tüm personelin kaynak kullanırken hassasiyetle hareket etmesi bizim kırmızı çizgimizdir.

Milletin emanetini ganimet olarak görenlerle mücadele boynumuzun borcudur."

Amenna. Hepimizin katılacağı sözler.

Fakat, şurada çok büyük bir tezatta dikkatinizi çekmek istiyorum:

Sayın Erdoğan bu sözleri nerede söylüyor? Sayıştay'ın kuruluş yıldönümünde söylüyor.

Peki şu anda Varlık Fonu denen bir yapı oluştu değil mi? Bir ucube yapı Varlık Fonu.

Bu Varlık Fonu'nun başkanı kim?

Tarihimizde ilk defadır kararname ibretliktir; "Ben" diyor "Cumhurbaşkanı olarak Recep Tayyip Erdoğan'ı Varlık Fonu'nun başkanı olarak görevlendiriyorum" diyor kararnamede. İbretliktir.

Peki bizzat benim yıllarca karşı durduğum, izin vermediğim, geçit vermediğim Varlık Fonu, ben hükümetten ayrıldıktan hemen bir sene sonra kuruldu.

15 Temmuz'daki o hain darbe teşebbüsünden sonra meclis bir süre çalıştı ya, o ağustos ayında bunun kanununu geçirdiler, ilk kanundur geçen apar topar.

Ve kanun kısa bir kanun diyor ki; "bu Varlık Fonu aklına ne gelirse yapar, kimse de hesap soramaz." Çok kısa bir kanun.

Ve Varlık Fonu özellikle madde konu kuruluş kanununa. Sayıştay denetimine tabi değildir. Açık.

Anayasa Mahkemesi 2025'te o maddeyi iptal etti, biliyor musunuz? Geçen yıl Anayasa Mahkemesi "böyle bir şey olamaz" dedi ya. "Bu anayasaya aykırıdır" dedi.

"Böyle bir kurum Sayıştay denetiminden ari olamaz" dedi.

Hemen apar topar 23 Ocak'ta bir torba yasaya sanırım bir madde koydular.

Etrafından dolandılar ve yine Varlık Fonu'nu Sayıştay denetiminden ari hale getirdiler.

Anayasa Mahkemesi kararı olduğu halde.

Ben şimdi Sayın Erdoğan'a soruyorum: Bu ne perhiz, bu ne lahana turşusu?

Bir yandan diyorsun ki; "Sayıştay şöyle önemlidir, böyle önemlidir. Bu devlet yönetimi emanettir, ganimet değildir" diyorsun.

Bunu Sayıştay'ın kuruluş yıldönümünde söylüyorsun ama kendi başında olduğun Varlık Fonu'nu Sayıştay denetiminden kaçıyorsun.

Değerli arkadaşlar, bakın bir atasözümüz vardır:

“Doğru, hesaptan kaçmaz.”

Yaptığın iş doğruysa niye hesaptan kaçıyorsun?

Ya bu bayramdan önce mutlak mutlan kararıyla beraber piyasada ciddi hareketlenme oldu ya.

Bir baktım Varlık Fonu diyorlar, borsaya güçlü bir müdahale yaptı. Borsa düşmesin diye.

Şu işe bak ya. Daha önce bunun örneği görülmemiş arkadaşlar.

Devlet tutup da bazı şirketlerin hisse senetlerinin fiyatı düşmesin diye tutup o hisse senetlerini satın almaz. Böyle bir şey yok.

Peki ben şimdi soruyorum, Sayıştay da denetleyemiyor.

Ama burada bu Yüce Meclisin çatısı altında soruyorum: Varlık Fonu o piyasanın hareketli olduğu günlerde borsa düşmesin diye hangi şirketlerin hisse senedini aldı da o şirketlerin fiyatını yükseltti?

Hangi şirketlerin hisse senedini almadı da o hisse senetlerinin düşmesine göz yumdu? Bu adalet mi?

Bu şeffaf yönetim anlayışı mı?

Bunu Sayıştay da denetleyemiyor. Ama ben buradan soruyorum ve cevabını bekliyorum.

Arkadaşlar! Biz az çok yıllar boyu bu ülkenin ekonomisinin başında olduk. Böyle bir şey olmaz.

Devlet seçici olarak herhangi bir özel sektörün, hisse senedinin fiyatına destek veriyorum, öbürünün düşmesine izin veriyorum demez.

Kurallar içerisinde adil, şeffaf bir yönetim anlayışı çerçevesinde eğer gerekirse özel sektöre farklı destekler, teşvikler verilebilir.

Ama bu şeffaf olur, adil olur, açık olur, Sayıştay denetimine açık olur.

Gerçekten inanılır gibi değil.

Daha önce örneği görülmemiş ve son derece suistimale açık böyle bir kapıyı da açtılar.

Hani Merkez Bankası'nın arka kapısından damat döneminden bu yana gizli saklı döviz satarak kuru tutuyorlar ya. "Bak biz ekonomiyi ne kadar iyi yönetiyoruz. Döviz kuru duruyor", dünyanın faizini veriyorlar.

2 trilyon 700 milyar lira devlet faiz ödüyor bu sene hazineden.

Niye ödüyor? Dışarıdan döviz gelsin diye.

Niye gelsin diye? Döviz olsun ki piyasada hareket olduğu zaman ben o döviz satayım, kuru tutayım. Millet "bak ekonomiyi ne güzel yönetiyorlar" diyebilsin diye ya.

Şimdi arka kapıdan döviz satanlar şimdi arka kapıdan borsaya müdahale etmeye başladılar.

Böylesine şeffaflıktan uzak ve hesap vermekten kaçan bir anlayışla devlet yönetilmez.

Bunun adı pervasızlıktır, bunun adı vurdumduymazlıktır.

Değerli arkadaşlar,

Ana muhalefet partisiyle ilgili son 2 haftadır yaşananları hep birlikte takip ediyoruz.

İlk gün de aynı şeyi söyledik. Bugün de bunu söylüyoruz.

Tutumumuz çok net, çok açık:

Yargı, siyaseti dizayn etmenin aracı haline getirilemez.

Türkiye'nin ihtiyacı hukuki güvenliktir.

Türkiye'nin ihtiyacı demokratik rekabettir.

Türkiye'nin ihtiyacı sandık iradesine saygıdır.

Hukukta öngörülebilirlik yoksa; demokrasi de, ekonomi de, ülke de zarar görür.

Ancak arkadaşlar,

Türkiye'nin asıl önemli ihtiyacı nedir biliyor musunuz?

“Temiz siyaset”.

Evet ülkemizde “temiz siyasete” şiddetle ihtiyaç var.

Partiler içinde “temiz yönetim”, belediyelerde “temiz yönetim”, merkezi hükümette “temiz yönetim”.

Siyasi partiler, kendi içlerinde etik ilkelerini açıkça belirlemeli ve kendi iç muhakeme sistemlerini mutlaka oluşturmalıdır.

Merkezi hükümette sorumluluk alan, belediyeleri olan veya sadece muhalefette olan siyasi partiler, kendi etik ilkelerini açık bir şekilde ortaya koymadan ve kendi muhakeme sistemlerini parti içine sağlam bir şekilde dercetmeden Türkiye'de bu tartışmalar bitmez.

Madem şu anda Türkiye'de yargı baskı altında, madem yargı araç olarak kullanılıyor, madem yargı süreçlerini kullanmıyoruz;

O halde siyasi partiler kendi mensuplarıyla ilgili iddiaları sonuna kadar kendileri incelemeli ve bu kapasiteyi oluşturmalı.

Varsa yanlış olan, varsa hatası olan mutlaka en ağır yaptırımlarla karşı karşıya kalmalıdır.

Başka türlü Türkiye'de temiz siyasetten bahsetmek mümkün olmaz.

Ve bunu siyasi partiler kendi içlerinde çok rahatlıkla yapabilir.

Bugün ana muhalefet partisine bakalım ya da başka bir partiye bakalım.

İsterse hesap uzmanları, sayıştay denetçileri, belediyelerde ya da merkezi hükümette hesap kitap bilen yolsuzluk var mıdır yok mudur bu gözle denetim yapabilen ekipler kurmak zor mudur Allah aşkına?

Biz bugün istesek hemen bu hafta sonuna kadar 100 kişilik denetim ekibini kurarız.

Madem yargıya güvenemiyoruz, madem yargıda “şu var bu var” diyoruz, o zaman partilerin kendi içinde bu sistemi kurmaları lazım.

Yargıya bırakmamaları lazım.

Ve bu olmadığı sürece de bu tartışmalar bitmez. Bu zanlar bitmez.

Kim gerçekten temiz belediyecilik yaptı, kim hatalar içine düştü, bunu ayırt etmek de mümkün olmaz.

İnanın üzülüyorum.

Bu büyük ve güzel ülkemize çok yazık oluyor.

İnsanlar sandıktan, demokrasiden ümidini kesmeye başlıyor.

Bakıyor gençler ana muhalefet partisine bile eğer böyle şeyler yapılabiliyorsa, eğer böyle süreçler Türkiye'de yaşanabiliyorsa o zaman Türkiye'nin çıkışı galiba siyasette olmayacak diyorlar.

Oysa biz işte başta gençler olmak üzere herkese herkese buradan sesleniyoruz,

Ve şunu da görüyoruz;

Siyaset üretemeyenlerin, çözüm üretmek yerine, düşmanlık ve gerilim üzerinden kendilerine alan açmaya çalıştıklarını görüyoruz

Ve iki kutuplu bu yapı, milletin asıl sorunlarını bir sis perdesi gibi örtmekten başka bir işe yaramıyor arkadaşlar artık.

Sonuçta olan yine vatandaşa oluyor.

Olan, ekonomik sıkıntı içinde geçim mücadelesi veren milyonlara oluyor.

Biz bu düzene, bu kısır döngüye sessiz kalamayız.

Biz mevcut düzenin tamamına alternatif olarak milletimizin karşısındayız.

Ve bu düzene "dur" diyecek olan inanın bizleriz.

Yeter ki dik duralım.

Yeter ki doğruyu konuşmaktan asla vazgeçmeyelim.

Bugün zor günlerden geçiyor olabiliriz.

Ama biz, bu ülkenin vicdanına, sağduyusuna ve akli selim insanlarına güveniyoruz.

Türkiye ne zaman sıkıntıya düşse, işte o toplumumuzun derinlerinde olan akli selim her zaman galip gelmiştir ve nihayetinde ülke selamete ermiştir.

Gürültü gelir geçer.
Polemikler gelir geçer.
Kavgalar gelir geçer.

Ama, samimiyet kalır.
Dürüstlük kalır.
Milletin gönlünde edindiğimiz yer kalır.

Çünkü bizim yolumuz; makamların, koltukların, hesapların yolu değildir.

Bizim yolumuz; milletimizin duasını alarak, gönlüne girerek, rızasını kazanarak yürüdüğümüz yoldur.

İşte biz, Allah'ın izniyle, o yolda yürümeye devam edeceğiz.

Sabırla, kararlılıkla ve umutla...

Geri adım yok!

İşte buradayız, bir aradayız.

Ülkemizi bu çıkmazdan yine sandıkla inşallah kurtaracağız.

Ülkemizi bu çıkmazdan yine siyasetle çıkaracağız.

“Meşru” siyasetle;

“Demokratik” siyasetle;

Ve en önemlisi “temiz” siyasetle ülkemizi bu çıkmazdan çıkaracağız.

Bu ülkede temiz siyasetin temsilcisi bizler olacağız.

Çalışacağız. Çok çalışacağız. Ama, dosdoğru çalışacağız.

Ve hep beraber başaracağız.

Bu topraklarda adaleti, bereketi ve kardeşliği hep beraber hâkim kılacağız.

Çünkü inanıyoruz ki,

Allah doğrunun yardımcısıdır.

Rabbimiz yolumuzu açık eylesin, birliğimizi, beraberliğimizi daim eylesin.

Hepinizi tekrar saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Sağ olun, var olun,

Allah'a emanet olun diyorum.